

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

10 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Ion Guzun, Elena Covalenco, Iurie Diaconu,

a judecat, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Constantin Moraru și de avocatul Talambuța Leonid în numele inculpatului Sturza Sergiu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2018, în cauza penală în privința lui

Sturza Sergiu XXXXX,

născut la XXXXX, originar și domiciliat în s. XXXXX, r-nul XXXXX

Românu Victor XXXXX,

născut la XXXXX, originar și domiciliat în s. XXXXX, r-nul XXXXX

și

Steclaru Vitalie XXXXX,

născut la XXXXXX, originar și domiciliat în s. XXXXX, r-nul XXXXX

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 30.06.2017- până la 19.07.2017 (instanța de fond);
2. de la 29.08.2017-până la 17.01.2018 (instanța de apel);
3. de la 29.03.2018 - până la 10.07.2018; (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 19 iulie 2017, examinată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, au fost condamnați:

Sturza Sergiu în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, la 4 ani 8 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă.

În conformitate cu prevederile art. 85 alin. (1) Cod penal la pedeapsa stabilită s-a adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei numite prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 23.12.2016, definitiv fiindu-i stabilită pedeapsa 6 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă.

Steclaru Vitalie în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, la 4 ani 3 luni

închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă;

Românu Victor în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, la 3 ani 8 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă.

2. Pentru a pronunța sentința instanța a constatat că, Sturza S. împreună și de comun acord cu Steclaru V. și Românu V. la 10 iunie 2016, aproximativ la 00⁰⁵ aflându-se în mun. Chișinău, str. I. Neculce, nr. 12/1, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, au atacat-o pe cet. Namgaladze I. unde deschis i-au sustras geanta din piele artificială la preț de 50 lei în care se aflau bani în sumă de 1010 lei, carduri bancare de la BC „Eximbank” și BC „Moldincombank” buletinul de identitate și o legătură cu chei, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă de 1120 lei.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri inculpatul Steclaru A. și avocatul Croitoru M. în numele inculpatului Românu V., care au solicitat casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri cu stabilirea pedepsei non private de libertate cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, argumentând că inculpații au recunoscut integral vinovăția, s-au căit sincer de cele comise, însă instanța de fond nu a luat în considerație aceste circumstanțe;

3.1 Apel împotriva sentinței a declarat și inculpatul Sturza S., care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri cu stabilirea pedepsei minime, deoarece sentința conține contradicții, or instanța de fond ținând cont de personalitatea inculpatului a ajuns la concluzia că acesta urmează a fi eliberat de pedeapsa complementară, iar ulterior i-a stabilit pedeapsa închisorii la limita maximă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2018 apelul declarat de inculpatul Sturza S. a fost respins ca nefondat.

Apelurile declarate de inculpatul Steclaru V. și de avocatul Croitoru M. în numele inculpatului Românu V. au fost admise, casată parțial sentința în partea individualizării pedepsei stabilite lui Steclaru V. și Românu V. și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal și dispunerea suspendării executării pedepsei stabilite lui Steclaru V. și Românu V. pe un termen de probațiune de 2 ani, fiecare.

În rest, sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate Colegiul a menționat că, concluzia instanței de fond privind stabilirea categoriei și termenului de pedeapsă numit inculpaților Steclaru V. și Românu V. este justă și întemeiată, însă instanța la individualizarea executării acesteia nu a ținut cont de faptul că aceștia au săvârșit o infracțiune

fiind de o vârstă tânără de până la 21 ani, iar Românu V. anterior nu a fost atras la răspundere penală, circumstanțe care în opinia instanței de apel permit aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința lui Steclaru V. și Românu V.

Totodată Colegiul penal a conchis, că soluția primei instanțe în partea stabilirii pedepsei lui Sturza S. este corectă, legală și întemeiată, or acesta anterior la 23.12.2016 a fost condamnat pentru comiterea unei infracțiuni similare, fiindu-i aplicată pedeapsa închisorii cu suspendarea executării acesteia pe un termen de probațiune, însă inculpatul într-un interval scurt de timp-6 luni, din nou a săvârșit o infracțiune, fapt care indică în mod categoric la imposibilitatea corectării lui Sturza S. și atingerea scopului pedepsei penale fără privarea acestuia de societate.

6. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar acuzatorul de stat care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acesteia în privința lui Steclaru V. și Românu V. cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului declarat s-au invocat următoarele:

- la stabilirea pedepsei lui Steclaru V. instanța de fond nu a ținut cont că acesta anterior a fost de 2 ori condamnat și în privința sa au fost aplicate prevederile art. 90 Cod penal, însă inculpatul din nou a săvârșit o infracțiune, fapt ce denotă că acesta nu s-a corectat, iar scopul pedepsei penale nu poate fi atins decât prin aplicarea pedepsei închisorii;

- instanța de apel nu a indicat care circumstanțe le-a considerat atenuante și în corelație cu care date despre persoana inculpaților a decis aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal;

- concluziile instanței de apel referitor la individualizarea pedepsei stabilite lui Steclaru V. și Românu V. vin în contradicție cu scopul legii penale și principiul individualizării răspunderii penale, fapt ce denotă că decizia adoptată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

6.1 Nefiind de acord cu decizia instanței de apel cu recurs ordinar a contestat-o avocatul Talambuța L. în numele inculpatului Sturza S., care a solicitat casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată, invocând următoarele:

- la stabilirea pedepsei în privința lui Sturza S. nu au fost luate în considerație criteriile generale de individualizare a pedepsei, gravitatea infracțiunii, motivul comiterii, persoana celui vinovat;

- instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar partea motivată contrazice dispozitivul;

- instanțele de fond fără o argumentare plauzibilă i-au stabilit lui Sturza S. pedeapsa maximă prevăzută de sancțiunea normei penale în baza căreia a fost condamnat;

7. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal consideră că recursul ordinar declarat de acuzatorul de stat urmează a fi admis, iar cel declarat de avocatul Talambuța L. în numele inculpatului Sturza S. urmează a fi respins ca inadmisibil.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Cu referire la recursul ordinar declarat de acuzatorul de stat

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând textul recursului declarat Colegiul reține, că din conținutul acestuia rezultă că, autorul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor lui Steclaru V. și Românu V., și critică decizia instanței de apel doar în partea individualizării greșite a pedepsei stabilite nefiind de acord cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, care reglementează suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare stabilite pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție.

Ținând cont de argumentele recursului în raport cu materialele cauzei Colegiul lărgit consideră necesar a admite recursul vizat însă din alte motive, enunțând următoarele considerente.

Reieșind din dispoziția art. 1, 5 al Legii cu privire la Procuratură din 25.02.2016, unde este reglementat că procurorul apără interesele generale ale societății, reprezentând învinuirea în instanța de judecată, având rolul de a contribui activ la aflarea adevărului în cadrul procesului penal, putem conchide că odată ce procurorul a atacat decizia instanței de apel în defavoarea inculpaților Steclaru V. și Românu V., instanța de recurs, verificând actele cauzei din toate punctele de vedere, este în drept să atenueze situația inculpaților sau chiar să dispună achitarea acestuia dacă din actele cauzei rezultă aceasta.

Mai mult ca atât, făcând referință la chestiunea disputată, atunci se subliniază că regula *neagravării situației* se aplică tuturor titularilor dreptului de atac cu excepția procurorului. Aceasta înseamnă că dacă procurorul a atacat hotărârea în defavoarea inculpatului, instanța de recurs, având dreptul de a agrava situația

inculpatului, are și dreptul de a lua o hotărâre care să atenueze situația acestuia. Or, procurorul reprezintă interesele societății, iar interesele societății constau în înfăptuirea unei justiții care urmărește stabilirea adevărului.

Luând în considerație cele notate mai sus, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de către procuror cu casarea parțială a sentinței și deciziei și pronunțarea unei noi hotărâri, or în prezenta speță este incident temeiul pentru recurs stipulat la pct. 10) 13) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume – s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legii și a intervenit o lege penală mai favorabilă condamnatului.

La acest capitol Colegiul reține că la 20.07.2017 a fost adoptată Legea nr. 163 în vigoare din 20.12.2017 prin care la art.70 Cod penal, a fost introdus un nou alineat, alin.(3¹), potrivit căruia *la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximum pedepsei se reduce cu o treime, în cazul în care instanța, ținând cont de personalitatea infractorului, ajunge la concluzia că doar prin aplicarea pedepsei în limitele generale se va atinge scopul pedepsei penale, aceasta poate dispune o pedeapsă în limitele prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită. Necesitatea aplicării pedepsei în limitele generale urmează a fi argumentată de către instanța de judecată.*

Deși aceste prevederi legale, care prin prisma art.10 Cod penal sunt aplicabile inculpaților, întrucât ușurează pedeapsa, erau în vigoare la momentul examinării cauzei în instanța de apel, se constată că instanța nu a ținut cont de acestea și nu le-a aplicat în cazul lui Steclaru V. și Românu V., or, după cum rezultă din materialele cauzei, infracțiunea comisă de către inculpați datează cu 10.06.2017, data la care Steclaru V. avea împlinită vârsta de 20 ani, iar Românu V. - 18 ani.

Raportând prevederile menționate la situația de fapt, se constată că în speță maximum pedepsei urmează a fi redus cu o treime, prin urmare Colegiul lărgit urmează să intervină în această parte.

Așa dar, ținând cont de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, precum și de faptul că pedeapsa inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială, iar executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate, instanța de judecată trebuie

să aleagă și să aplice acel tip și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii.

În temeiul art. 70 alin.(3¹) Cod penal, dat fiind că făptuitorii la momentul săvârșirii infracțiunii aveau vârsta cuprinsă între 18 și 21 de ani, maximul pedepsei prevăzute în sancțiunea art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, se va reduce cu o treime și va constitui 4 ani și 8 luni închisoare.

Totodată, luând în considerație faptul că inculpații Steclaru V. și Românu V., au acceptat judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în baza art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, aceștia mai beneficiază de o reducere cu 1/3 a limitelor prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, deci limitele pentru individualizare a pedepsei vor fi: limita maximă de 4 ani și 8 luni se va reduce cu 1/3 și va constitui 3 ani și 1 lună, în cazul dat limita minimă și maximă va fi de 3 ani și 1 lună, astfel pedeapsa care urmează a fi stabilită inculpaților Steclaru V. și Românu V., va fi de 3 ani și 1 lună, deoarece limita maximă este cu mult sub limita minimă prevăzută de sancțiunea art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal.

Având în vedere dispozițiile art. 70 alin. (3¹) Cod penal și ținând seama de prevederile stipulate în art. 364¹ Cod de procedură penală, art. 61, 75 Cod penal, de faptul că inculpații Steclaru V. și Românu V. au săvârșit o infracțiune gravă, de persoana acestora, de faptul că anterior Steclaru V. a fost atras la răspundere penală, antecedentul penal fiind stins, în calitate de circumstanță agravantă a fost constatată săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate, provocată de consumarea substanțelor menționate la art. 24 Cod penal, Colegiul penal conchide că lui Steclaru V. și Românu V. urmează a le fi stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 1 lună, cu executarea în conformitate cu prevederile art. 72 alin. (3) Cod penal, în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă, pedeapsă care va fi echitabilă în raport cu fapta comisă.

În continuare, ținând cont de persoana inculpaților, care și-au recunoscut vina, s-au căit sincer în cele comise, au contribuit activ la descoperirea infracțiunii, instanța de recurs conchide, că aceasta ar fi temei de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal în privința lui Steclaru V. și Românu V.

Raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal are la origine persoana și comportamentul acesteia pînă la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei, față de cele comise, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei, cum ar fi: conduita bună a infractorului,

străduința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau a repara paguba cauzată, comportarea sinceră în cursul procesului.

Prin urmare, reieșind din aceste împrejurări, având în vedere atât principiul prevăzut în art. 4 Cod penal – umanismul legii penale, cât și prevederile art. 61 alin.(2) Cod penal, instanța de recurs ordinar ajunge la concluzia că nu este rațional ca Steclaru V. și Românu V. să execute pedeapsa închisorii stabilită și va aplica prevederile art. 90 Cod penal, cu dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei pe un termen de probațiune, or careva interdicții la aplicarea art. 90 Cod penal, în speță nu au fost stabilite.

Așa dar, în temeiul împrejurărilor enunțate, se impune admiterea recursului declarat de acuzatorului de stat, casarea parțială a deciziei instanței de apel și sentinței, cu rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri în aspectul vizat.

*Cu referire la recursul ordinar declarat de avocatul Talambuța L. în
numele inculpatului Sturza S.*

În conformitate cu art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Instanța de recurs, potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să-l respingă ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Analizând textul recursului Colegiul lărgit reține, că deși recurentul invocă temei pentru recurs prevederile pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, în esență acesta nu este de acord cu pedeapsa stabilită de către instanța de fond, pedeapsă care a fost menținută de instanța de apel.

Colegiul, consideră că temeiul pentru recurs semnalat de recurent nu este incident în prezenta cauză, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de inculpatul Sturza S.

Totodată, instanța de recurs atestă, că autorul nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și nici încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Sturza S., din care considerente nu se va pronunța referitor la aceste aspecte, însă critică decizia instanței de apel numai în partea pedepsei, nefiind de acord cu termenul acesteia .

Colegiul, consideră că temeiul pentru recurs semnalat de recurent nu este aplicabil în prezenta speță, iar la stabilirea pedepsei instanța de apel, ținând cont de cerințele art. 75 alin. (1) Cod penal, și-a argumentat soluția adoptată, invocând motive concrete din care considerent a ajuns la concluzia că pedeapsa stabilită de instanța de fond este echitabilă și proporțională în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și personalitatea inculpatului, care anterior a fost condamnat pentru o infracțiune similară, iar soluția precum că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă numai prin stabilirea pedepsei închisorii este justă și legală, deoarece unul din scopurile pedepsei penale este prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

În acest context instanța de recurs reține că, potrivit alin. (4) art. 16 Cod penal infracțiunea săvârșită de inculpat se clasifică, ca fiind una gravă, și deși inculpatul a recunoscut vina, și s-a căit de cele comise, nu poate fi neglijat faptul că acesta nu este la prima abatere de la lege, anterior Sturza S. pentru săvârșirea unei infracțiuni similare a fost condamnat prin sentința Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 23.12.2016, fiindu-i stabilită pedeapsa închisorii și dispusă suspendarea executării acesteia pe un termen de probațiune, pedeapsă care, însă, nu și-a atins scopul de corectare și reeducare, or Sturza S. a săvârșit prezenta infracțiune peste o perioadă foarte scurtă de timp (5 luni) de la condamnarea anterioară. Acestea fiind menționate Colegiul lărgit conchide că instanțele de fond just au concluzionat că corectarea lui Sturza S. fără a fi izolat de societate este imposibilă.

Generalizând cele menționate mai sus, și reieșind din materialele cauzei precum și ținând cont de faptul că inculpatul a comis infracțiunea în termenul de probațiune stabilit, circumstanță care îl caracterizează pe inculpat și denotă că dânsul nu a făcut concluziile necesare săvârșind din nou o infracțiune cu intenție, Colegiul penal atestă că, pedeapsa aplicată lui Sturza S. de către instanța de fond și menținută de instanța de apel, este echitabilă și în limitele prevăzute de lege, corect individualizată în așa fel încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea săvârșirii unor fapte similare, iar aplicarea unei pedepse mai blânde, poate încuraja pe viitor săvârșirea altor infracțiuni, astfel, decizia atacată se consideră legală și întemeiată.

Referitor la argumentele avocatului Talambuța L. prin care se indică că concluziile instanțelor de fond în viziunea sa sunt contradictorii deoarece acestea invocând circumstanțe atenuante au exclus pedeapsa complementară, iar ulterior i-au stabilit pedeapsa închisorii la limita maximă, Colegiul lărgit reține că, potrivit

prevederilor art.78 alin.(2) CP, în cazul în care instanța de judecată constată circumstanțe atenuante la săvârșirea infracțiunii, pedeapsa complementară care nu este obligatorie („cu sau fără”) prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită poate fi înlăturată.

Prin urmare, concluziile instanțelor de fond la acest capitol sunt întemeiate, deoarece în speță pedeapsa complementară sub formă de amendă nu este obligatorie și, deci, ținând cont de circumstanțele atenuante stabilite în speță precum și de prevederile art. 78 alin. (2) Cod penal corect a fost înlăturată.

Reieșind din circumstanțele stabilite, Colegiul penal apreciază concluziile instanței de apel în partea individualizării pedepsei corecte, iar argumentele recurentului în acest sens, neîntemeiate, deoarece în speță pedeapsa stabilită inculpatului a fost individualizată conform prevederilor legale.

În consecință, instanța de recurs reține că temeiurile invocate de recurent nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, de aceea recursul ordinar declarat de către avocatul Talambuța L. în numele inculpatului Sturza S. urmează a fi respins ca inadmisibil.

8. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(4), 434, art.435 alin.(1) pct. 1), 2) lit. c), art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, art. 70 alin. (3¹) Cod penal Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de avocatul Talambuța Leonid în numele inculpatului Sturza Sergiu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2018.

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Constantin Moraru, casează parțial sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 19 iulie 2017 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2018 în privința lui *Steclaru Vitalie* și *Românu Victor*, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, rejudecă cauza și pronunță în această parte o nouă hotărâre prin care lui *Steclaru Vitalie* și *Românu Victor* recunoscuți vinovați în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal li

se stabilește pedeapsa de 3 ani și 1 lună închisoare, fiecare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, fără aplicarea amenzii.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa închisorii stabilită lui *Steclaru Vitalie* și *Românu Victor* se suspendă condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani, pentru fiecare.

În rest, dispozițiile hotărârii contestate se mențin.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 10 august 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecătorii

Constantin Alerguș

Ion Guzun

Elena Covalenco

Iurie Diaconu